

Uchwała nr 29
Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem
z dnia 3 kwietnia 2026 r.
w sprawie Ram do Strategii Rozwoju Polskiego Sportu

Na podstawie art. 41¹ ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338) oraz § 13 ust. 5 i 6 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego z dnia 10 września 2019 r. w sprawie Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem (Dz. U. z 2019 r. poz. 1743 oraz z 2021 r. poz. 1247) Rada uchwala, co następuje:

§ 1.

Rada Dialogu z Młodym Pokoleniem przedstawia poniższe propozycje zmian do Ram do Strategii Rozwoju Polskiego Sportu, przedstawionych Radzie przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki Piotra Borysa w dniu 10 grudnia 2025 r.

Zdecydowana większość propozycji zmian zawartych w niniejszej uchwale stanowi efekt Konsultacji (pro)Młodzieżowych Ram do Strategii Rozwoju Polskiego Sportu, przeprowadzonych w siedzibie Ministerstwa Sportu i Turystyki w Warszawie w dniu 29 stycznia 2026 r., w które Rada włączyła się na mocy uchwały nr 12 Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem z dnia 22 stycznia 2026 r. w sprawie przeprowadzenia Konsultacji (pro)Młodzieżowych Ram do Strategii Rozwoju Polskiego Sportu. W Konsultacjach uczestniczyli przedstawiciele m.in. młodzieżowych rad i sejmików jednostek samorządu terytorialnego, organizacji pozarządowych (przede wszystkim tych zrzeszających młodzież) zajmujących się w szczególności kulturą fizyczną i młodzieżą oraz uczelnianych organizacji studenckich (kół naukowych) działających w obszarach sportu i prawa sportowego.

Do obszaru strategicznego „Zdrowie” przedstawia się następujące propozycje i uwagi:

1) w zakresie rekomendacji Z.1.1. „Szerokie wdrożenie recepty na ruch”:

- a) recepta umożliwiająca bezpłatny lub znacząco tańszy dostęp do obiektów sportowych jako warunek zwiększający racjonalność wdrożenia recepty na ruch (w przeciwnym razie rozwiązanie to może być odbierane jako działanie pozorne),
- b) zajęcia ruchowe w ramach działań profilaktycznych finansowanych przez NFZ lub jednostki samorządu terytorialnego powinny zawierać mechanizm nauki podejmowania samodzielnej (na własną rękę) aktywności fizycznej,
- c) potrzeba poszerzenia wiedzy, świadomości i kompetencji lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej w zakresie budowania zdrowych nawyków i pracy motywacyjnej z pacjentem,
- d) uwzględnienie wśród podmiotów zaangażowanych w realizację tej rekomendacji psychologów sportowych, którzy mogliby udzielać potrzebnego wsparcia w przełamywaniu rozmaitych barier natury psychicznej przy podejmowaniu bardziej wzmożonej aktywności fizycznej;

2) w zakresie rekomendacji Z.1.2. „Włączenie badania sprawności fizycznej do przeglądu zdrowia”:

- a) w przypadku dzieci i młodzieży znacznie bardziej zasadne byłoby konieczność większego skoncentrowania się na zmianie programu zajęć z przedmiotu wychowanie fizyczne lub wprowadzeniu obowiązkowej, systemowej edukacji zdrowotnej,
- b) same bilanse sprawności fizycznej, choć mogą dostarczać danych diagnostycznych, niosą ryzyko wywołania negatywnych skutków psychospołecznych (np. stygmatyzacji, obniżenia motywacji), a bez równoległych działań edukacyjnych i środowiskowych mogą przynieść więcej szkody niż pożytku;

3) w zakresie rekomendacji Z.2.1. „Pilotażowe programy aktywizujące wszystkie grupy społeczne, docelowo wdrażane na poziomie gminnym”:

- a) objęcie programami pilotażowymi osób z niepełnosprawnościami oraz społeczności lokalnych z małych miejscowości i obszarów oddalonych,
- b) podejmowanie dostosowanych do grup docelowych działań komunikacyjnych i promocyjnych w celu zachęcenia potencjalnych uczestników do udziału w programach pilotażowych;

4) w zakresie rekomendacji Z.2.2. „Zwiększenie udostępniania infrastruktury sportowej”:

a) uwzględnienie barier ekonomicznych i realnej dostępności infrastruktury sportowej przy tworzeniu rekomendacji promujących aktywność fizyczną pod kątem powszechnego dostępu do obiektów sportowych – nawet kilkutygodniowe korzystanie z basenu, siłowni czy sali fitness stanowi istotne obciążenie dla budżetów domowych, szczególnie w przypadku rodzin wieloosobowych,

b) dążenie do jednolitego wprowadzenia i/lub lepszego egzekwowania powszechnych standardów technicznych (w tym prewencja uszkodzeń, np. monitoring), bezpieczeństwa (obecność osoby *supervisora*, np. woźnego w obiektach placówek oświatowych) i prawnych (np. regulaminy obiektów) – jedną z możliwych przyczyn nieudostępniania obiektów sportowych może być potencjalna odpowiedzialność prawna za szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu władzy publicznej przez jednostkę samorządu terytorialnego (art. 417 ustawy – Kodeks cywilny),

c) konieczność szerszego odniesienia się do zasadności i skali inwestycji w infrastrukturę sportową, w szczególności basenów będących obiektami kosztownymi w budowie i utrzymaniu oraz z często ograniczoną dostępnością pod kątem cenowym – bez jednoczesnych mechanizmów realnego upowszechniania dostępu (np. ulg, bezpłatnych wejść) inwestycje te mogą nie przekładać się na wzrost aktywności fizycznej społeczeństwa,

d) współpraca z podmiotami prywatnymi będącymi właścicielami infrastruktury sportowej na rzecz szerszej dostępności obiektów sportowych dla społeczeństwa za drobną opłatą lub bezpłatnie,

e) konieczność uwzględnienia w większym stopniu prawnego uregulowania i systemowego planowania przestrzeni sprzyjających aktywności fizycznej w miastach – dotyczy to w szczególności takich elementów infrastruktury jak ścieżki rowerowe, siłownie plenerowe, miejsca do spacerów, rekreacji i odpoczynku na świeżym powietrzu i w otoczeniu zieleni ze względu na udokumentowany pozytywny wpływ kontaktu z naturą na zdrowie psychiczne, który zwiększa skłonność do podejmowania aktywności fizycznej (brak tego typu

przeźreni jest szczególnie widoczny na nowo powstających osiedlach mieszkaniowych, gdzie dominują funkcje mieszkaniowe kosztem terenów rekreacyjnych i zielonych);

5) w zakresie rekomendacji Z.2.3. „Promocja ruchu wszędzie i każdego dnia”:

a) promowanie uniwersalnych, dostępnych i nisko kosztowych form aktywności fizycznej (m.in. spacerów i biegania), które są możliwe do realizacji przez szerokie grupy społeczne – zarówno osoby młode, jak i seniorów – niezależnie od statusu ekonomicznego czy dostępu do specjalistycznej infrastruktury sportowej (promocja powinna się odbywać poprzez działania edukacyjne, kampanie społeczne oraz tworzenie bezpiecznej i przyjaznej infrastruktury spacerowej i biegowej, np. ciągi piesze, tereny zielone, parki),

b) promowanie dołączania do lokalnych klubów sportowych;

6) w zakresie rekomendacji Z.2.4. „Wychowanie fizyczne od przedszkola, zajęcia WF w klasach I-III prowadzone przez nauczycieli WF”:

a) różnorodność aktywności fizycznych na prowadzonych przez nauczycieli zajęciach sportowych na poziomie przedszkoli oraz w ramach przedmiotu wychowanie fizyczne w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych w celu zwiększenia motoryczności od najmłodszych lat,

b) łączenie różnych klas podczas zajęć w ramach przedmiotu wychowanie fizyczne w przypadku mniejszych placówek oświatowych,

c) odpowiedzialne i dostosowane do wieku uczniów wprowadzenie elementów współzawodnictwa sportowego do życia szkolnego;

7) w zakresie rekomendacji Z.2.5. „Wypracowanie standardów i rekomendacji w zakresie łączenia aktywności fizycznej z nauką i pracą”:

a) całościowe zapewnienie darmowych zajęć sportowych na poziomie szkolnictwa wyższego,

b) przygotowanie psychiczne dopasowane do treningów, meczów i czasu na regenerację w ramach szkół sportowych,

c) odpowiednia higiena pracy i promowanie aktywności fizycznej w środowisku pracowniczym, np. gimnastyka czy zachęcanie do korzystania ze schodów zamiast windy;

8) w zakresie rekomendacji Z.3.1. „Ruch/uczestnictwo w sporcie jako element włączenia społecznego”:

a) zaangażowanie polskich parolimpijczyków i sportowców niesłyszących, w szczególności medalistów igrzysk paraolimpijskich i igrzysk głuchych, w kampanie społeczne na rzecz włączenia społecznego osób z niepełnosprawnościami poprzez ruch,

b) podejmowanie działań przeciwko jakimkolwiek formom stygmatyzacji osób z niepełnosprawnościami;

9) w zakresie rekomendacji Z.4.1. „Prowadzenie kampanii społecznych (ogólnych oraz celowanych do określonych grup społecznych i zawodowych) w zakresie bezpośredniego wpływu aktywności fizycznej na zdrowie, w tym zdrowie psychiczne”:

a) większy nacisk na „niepomijalne” źródła edukacyjno-informacyjne (np. podstawę programową w szkołach, elementy kształcenia kadry pedagogicznej, działania placówek ochrony zdrowia) ze względu na ograniczone dotarcie kampanii społecznych,

b) zaangażowanie w kampanie społeczne m.in. rodziców (w zakresie promowania aktywności fizycznej zarówno wśród dzieci, w środowisku domowym, jak i wśród rodziców nieświadomych konsekwencji z braku aktywności fizycznej dla zdrowia i życia dziecka) i Uniwersytetów Trzeciego Wieku (w zakresie promowania aktywności fizycznej wśród seniorów),

c) organizacja zawodów sportowych jako forma promocji uprawiania sportu;

10) pozostałe propozycje do obszaru strategicznego „Zdrowie”:

a) konieczność głębszej analizy przyczyn korzystania przez uczniów z nieformalnych zwolnień z zajęć w ramach przedmiotu wychowanie fizyczne – należy rozważyć, czy nie jest to pochodną niedostosowanej oferty zajęć szkolnych, zbyt mało atrakcyjnej, zbyt schematycznej lub nieuwzględniającej zróżnicowanych potrzeb, możliwości i zainteresowań uczniów (bez rzetelnej diagnozy przyczyn

unikania zajęć wychowania fizycznego trudno jest formułować skuteczne rekomendacje systemowe),

b) prewencja przed kontuzjami jako element szkolenia trenerskiego – wprowadzenie modułów dotyczących profilaktyki przeciążeń w systemie kształcenia trenerskiego, prowadzenie kampanii informacyjnych i edukacyjnych,

c) edukacja nauczycieli w zakresie udzielania pierwszej pomocy,

d) większe nakłady finansowe na rehabilitację i fizjoterapię po urazach sportowych – obecnie świadczenia zdrowotne w tej mierze nie mieszczą się często w standardowym koszyku świadczeń NFZ.

Do obszaru strategicznego „Wspólnota i dumą narodowa” przedstawia się następujące propozycje i uwagi:

1) w zakresie rekomendacji W.1.1. „Priorytetyzacja sportów pod względem potencjału osiągnięcia największych sukcesów w sporcie wyczynowym”:

a) konieczność odpowiedzi na dylemat w ramach Strategii w zakresie przeciętnych wyników w każdej dyscyplinie sportu albo inwestowania w sporty mogące przynosić medale na najważniejszych imprezach sportowych (igrzyska olimpijskie, mistrzostwa świata i Europy),

b) zwrócenie baczniejszej uwagi na niszowe dyscypliny sportu, które nie są wystarczająco dofinansowywane,

c) określenie jasnych kryteriów w zakresie priorytetyzacji dyscyplin sportu pod kątem ich potencjału osiągnięcia sukcesów (kto będzie priorytetyzował, na jakich zasadach i co z pozostałymi sportami?),

d) coroczna waloryzacja i weryfikacja priorytetów na zasadzie systemu dynamicznego, np. w formie specjalnego rankingu,

e) wsparcie sektora prywatnego (w szczególności medialnego) w promocji dyscyplin sportu i jednoczesna priorytetyzacja podmiotów realizujących misję publiczną;

2) w zakresie rekomendacji W.1.3. „Wdrożenie rozwiązań w szkołach, na uczelniach i w zakładach pracy wspierających karierę dwutorową”:

- a) wspieranie kariery dwutorowej od wczesnych lat szkolnych (indywidualny tok studiów, nauczania),
- b) wykorzystanie jako dobrej praktyki działań sektora prywatnego, który monitoruje i inspiruje młodzież do aktywności zarówno szkolnej jak i sportowej, np. aplikacja FC.APP, gdzie rodzice i trenerzy mogą przyznawać odznaki za zaangażowanie,
- c) przyznawanie innych form gratyfikacji za osiągnięcie sportowe niż tylko oceny, np. nagrody, stypendia, bony,
- d) możliwość uczestniczenia przez ucznia w zajęciach indywidualnych, które nie będą kolidowały z planem treningowym,
- e) potrzeba budowy świadomości nauczycieli i dyrektorów w temacie wspierania młodych sportowców i ich toku nauczania,
- f) zmiana rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program lub tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu lub toku nauki ze względu na niejednorodną praktykę w szkołach co do stosowanych zasad w zakresie zaliczeń przedmiotów,
- g) możliwość elastycznych zaliczeń przedmiotów w szkołach średnich, aby nie zawsze trzeba było przechodzić na tryb indywidualny i rezygnować z aktywnego funkcjonowania w ramach społeczności szkolnej, np. w formie zaliczenia kwartalnego,
- h) konieczność odpowiedzi na problem sportowców rezygnujących ze sportu ze względu na brak perspektyw zarobkowych w przyszłości,
- i) uwzględnienie w rekomendacjach modelu szkół mistrzostwa sportowego „ogólnodyscyplinowych” publicznych i tych ukierunkowanych na daną dyscyplinę sportu (prowadzonych przez związki sportowe), a także klas sportowych w konwencjonalnych szkołach podstawowych publicznych – należy podkreślić, że o szkołach mistrzostwa sportowego nie ma mowy w całym Ramach do Strategii;

3) w zakresie rekomendacji W.1.5. „Wsparcie doskonalenia planowania strategicznego i zarządzania w działaniach PZS”:

- a) każdy polski związek sportowy powinien mieć plan rozwojowy dla swojej dyscypliny sportu już od najmłodszego pokolenia potencjalnych adeptów, tj. od 6. lub 7. roku życia,
- b) wypracowanie przez polskie związki sportowe strategii dotyczącej zagospodarowania obiektów sportowych i ich rozwoju,
- c) budowanie przez polskie związki sportowe zaufania do nich poprzez jasny sprzeciw wobec patologii i zamkniętej hierarchii oraz stworzenie bezpiecznych przestrzeni do działania,
- d) tworzenie przez polskie związki sportowe możliwości zaangażowania w ich działania poprzez m.in. wolontariaty oraz ofertę płatnych praktyk i staży,
- e) wzmocnienie kadr pracowniczych średniego szczebla w polskich związkach sportowych;

4) w zakresie rekomendacji W.2.1. „Opracowanie narzędzi i wykorzystanie danych z badania Sportowych Talentów – przystępne udostępnianie informacji uczniom oraz ich rodziców”:

- a) rozszerzenie stypendiów w kategoriach wiekowych w celu uniknięcia sytuacji, że stypendium dostaje tylko jedna osoba z jednej kategorii wiekowej (która nie zawsze ma najlepsze wyniki);

5) w zakresie rekomendacji W.2.2. „Identyfikacja talentów w sportach priorytetowych – systemowe wsparcie na lekcjach WF”:

- a) uwzględnienie w rekomendacjach uczniowskich klubów sportowych jako formy większego zaangażowania sportowego w przestrzeni szkolnej i potencjalnej alternatywy dla lekcji przedmiotu wychowanie fizyczne w zakresie identyfikacji talentów,
- b) różnorodność dyscyplin sportu ćwiczonych na lekcjach przedmiotu wychowanie fizyczne,

- c) potrzeba ujednoczenia rozgrywek międzyszkolnych w zakresie udziału w tego typu zmaganiach sportowców z licencjami na uprawianie sportu,
 - d) popularyzacja tworzenia oddziałów sportowych i oddziałów mistrzostwa sportowego w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych,
 - e) wyposażenie nauczycieli wychowania fizycznego w wiedzę z zakresu konkretnych dyscyplin sportu,
 - f) lekcje przedmiotu wychowanie fizyczne powinny być również przestrzenią do budowy kompetencji społecznych wśród młodych adeptów sportu;
- 6) w zakresie rekomendacji W.4.1. „Promocja kultury uczestnictwa/współtworzenia klubów sportowych, w tym społeczne zaangażowanie w prowadzenie i organizację klubu (we współpracy z JST) oraz promowanie wolontariatu”:
- a) większa promocja wydarzeń sportowych, np. w środkach komunikacji zbiorowej,
 - b) szersze rozpowszechnianie informacji o mistrzostwach Polski (w tym młodzieżowych) na poziomie lokalnym i centralnym na wzór modelu amerykańskiego (wysoka waga sportu akademickiego i juniorskiego),
 - c) promocja sportów niszowych, w tym zmagania młodzieżowych w danej dyscyplinie sportu, w mediach publicznych (początkowo w formie pilotażowej w celu weryfikacji atrakcyjności konkretnych zmagania),
 - d) wsparcie budowy społeczności wobec klubów sportowych w formie m.in. wspólnych wydarzeń sportowych, wolontariatu, konsolidacji środowisk i angażowania różnych grup społeczności lokalnej,
 - e) wsparcie jednostek samorządu terytorialnego w zakresie wyboru formy prawnej działania klubu sportowego powinno koncentrować się przede wszystkim na udzielaniu pomocy prawnej,
 - f) upowszechnienie uproszczonych form zrzeszeń sportowych i umożliwienie ich rejestracji na podobnych zasadach co uczniowskie kluby sportowe, czyli w ramach ewidencji prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego zamiast rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym;
- 7) w zakresie rekomendacji W.4.2. „Promocja kultury kibicowania (aktywnego)”:

a) w ramach lekcji przedmiotu wychowanie fizyczne uczestnictwo uczniów pod nadzorem nauczyciela w zawodach lokalnego klubu sportowego lub wspólne obejrzenie transmisji z zawodów sportowych, przy czym rekomendowane byłoby uczestnictwo lub obserwowanie rywalizacji drużyn młodzieżowych, np. ze względu na potencjalne ryzyko negatywnych zachowań kibiców,

b) promocja integracji międzypokoleniowej w klubach sportowych;

8) w zakresie rekomendacji W.5.1. „Zwiększenie udziału środków prywatnych i własnych w finansowaniu działalności PZS”:

a) rozważenie wykluczenia z działalności sponsoringowej przedsiębiorstw zajmujących się produkcją wyrobów szkodliwych dla zdrowia człowieka ze względu na sprzeczność tego typu praktyk z podstawową ideą aktywności fizycznej służącej poprawie kondycji psychofizycznej człowieka,

b) uzależnienie wsparcia publicznego udzielanego polskim związkom sportowym od wskaźników wpływu ze źródeł prywatnych,

c) otwarcie Akademii Zarządzania Sportem na osoby niezatrudnione w polskich związkach sportowych, co umożliwi w dalszej perspektywie zatrudnianie przez związki osób już wykwalifikowanych;

9) w zakresie rekomendacji W.6.1. „Strategiczne planowanie w obszarze infrastruktury – ustalenie potrzeb i zdolności do utrzymania obiektów sportowych”:

a) powiązanie infrastruktury jedynie z demografią może skutkować faktycznie budową nowych obiektów sportowych, w szczególności „orlików”, przy czym obiekty niekoniecznie będą odpowiadały realnym potrzebom społeczności lokalnych (np. w wielu miastach brakuje hal sportowych czy bieżni lekkoatletycznych),

b) podkreślenie znaczenia infrastruktury rowerowej,

c) priorytetyzacja obiektów sportowych dla działań sportowych, głównie w dużych miastach, gdzie często hale sportowe są zajmowane przez wydarzenia niezwiązane ze współzawodnictwem sportowym, m.in. wystawy,

d) tworzenie w przestrzeni lokalnej nie tylko siłowni plenerowych, lecz również zabudowy służącej do wykonywania ćwiczeń w ramach street workoutu (m.in. drążki, bramy);

10) w zakresie rekomendacji W.8.1. „Budowa poparcia dla Polaków w organizacjach międzynarodowych”:

a) konieczność zachowania ciągłości decyzji w zakresie poparcia dla Polaków w organizacjach międzynarodowych przy ewentualnych zmianach osobowych na stanowisku ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i turystyki, w szczególności po zmianach rządu wynikających z wyborów do Sejmu i Senatu,

b) potrzeba ponadpartyjnego wsparcia dla Polaków działających w organizacjach międzynarodowych.

11) pozostałe propozycje do obszaru strategicznego „Wspólnota i dumą narodowa”:

a) podkreślenie znaczenia narodowych (i ewentualnie również wojewódzkich) kadr młodzieżowych – konieczność upowszechnienia systemu konsultacji prowadzonych przez selekcjonerów przed powołaniami do kadry jako formy identyfikacji talentów i tworzenia kadr na wcześniejszym etapie szkolenia (np. U13, U15) jako formy zatrzymywania najlepszych adeptów.

Do obszaru strategicznego „Kapitał ludzki i społeczny w sporcie” przedstawia się następujące propozycje i uwagi:

1) w zakresie rekomendacji K.1.1. „Docenienie sukcesów sportowych wśród osiągnięć edukacyjnych”:

a) podniesienie znaczenia indywidualnego podejścia do ucznia biorącego czynny udział we współzawodnictwie sportowym i ocena jego osiągnięć nie tylko przez pryzmat wyniku;

2) w zakresie rekomendacji K.1.2. „Efektywne wdrażanie alfabetu ruchowego i kompetencji ruchowych w procesie kształcenia”:

- a) zwiększenie dostępności na uczelniach wyższych do infrastruktury sportowej dla studentów i przedmiotów z zakresu wychowania fizycznego do wyboru, którymi student faktycznie jest zainteresowany,
 - b) wdrożenie aktywności fizycznej do bieżącej działalności samorządu studentów i uczelnianych organizacji studenckich (kół naukowych);
- 3) w zakresie rekomendacji K.2.1. „Uregulowanie kwalifikacji trenerskich oraz wzmocnienie systemu doskonalenia zawodowego trenerów”:
- a) należy rozważyć certyfikację kwalifikacji trenerskich przez polskie związki sportowe (lub wojewódzkie, jeżeli w danej dyscyplinie istnieją), co w niektórych związkach obecnie już funkcjonuje w praktyce, zamiast powoływać w tym celu nowe instytucje;
- 4) w zakresie rekomendacji K.2.2. „Wzmacnianie umiejętności sędziów sportowych”:
- a) zwrócenie uwagi na niedobory sędziów i/lub brak standaryzacji jakości w rozgrywkach młodzieżowych (zwłaszcza niższego szczebla),
 - b) zapewnienie odpowiednio wysokiego wynagrodzenia dla sędziów sportowych,
 - c) ochrona sędziów przed ogromną presją narzucaną przez trenerów, sportowców czy kibiców;
- 5) w zakresie rekomendacji K.2.3. „Doskonalenie rozwoju zawodowego nauczycieli WF”:
- a) rola prowadzenia przez nauczycieli przedmiotu wychowanie fizyczne zajęć w ramach szkolnych klubów sportowych i ewentualnej możliwości odrobienia nieobecności na lekcjach dzięki tym zajęciom w podnoszeniu prestiżu zawodu nauczyciela
- 6) w zakresie rekomendacji K.3.1. „Rozwój planowania strategicznego w zakresie sportu”:
- a) podkreślenie znaczenia wieloletniego finansowania projektów sportowych na skonkretyzowane cele, które będzie skupione przede wszystkim na wsparciu lokalnych klubów sportowych,
 - b) powołanie w jednostce samorządu terytorialnego pełnomocnika, który będzie łącznikiem na poziomie lokalnym w zarządzaniu sportem między klubami

sportowymi, uczelniami wyższymi, i urzędem marszałkowskim – pełnomocnik świadczyłby rolę doradcą w zakresie organizacyjnym i merytorycznym;

7) w zakresie rekomendacji K.4.1. „Systemowe wsparcie sportu wyczynowego osób z niepełnosprawnościami:

a) ustanowienie programu predyspozycji i miejsc do uprawiania sportu dla osób z niepełnosprawnościami na wzór bazy talentów – można do tego wykorzystać wsparcie ze strony zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności;

8) pozostałe propozycje do obszaru strategicznego „Kapitał ludzki i społeczny w sporcie”:

a) stworzenie narzędzi do kształtowania autorytetów z zakresu aktywności fizycznej, bo to najczęściej od nich zaczyna się lokalna inicjatywa tworzenia wydarzeń promujących uprawianie sportu,

b) wsparcie finansowe i programowe wszelkich lokalnych inicjatyw prosportowych, w szczególności w formie minigrantów,

c) zachęcanie do podejmowania szerszych partnerstw między sektorem sportowym, środowiskami naukowymi i biznesem,

d) podkreślenie problemu dysproporcji płac i nagród między zawodnikami i zawodniczkami.

Do obszaru strategicznego „Wsparcie systemowe” przedstawia się następujące propozycje i uwagi:

1) w zakresie rekomendacji S.1.1. „Opracowanie mapy finansowania sportu. Koordynacja międzyresortowa oraz ze szczeblem samorządowym”:

a) tworzenie funduszy stypendialnych na poziomie województw,

b) większe wsparcie finansowe dla niszowych dyscyplin sportowych;

2) w zakresie rekomendacji S.1.2. „Wypracowanie standardów obiektów sportowych wraz z klasyfikacją użyteczności”:

a) z wprowadzeniem standardów obiektów sportowych powinno się wiązać stworzenie programu finansującego przystosowanie tych obiektów do standardów, aby dany klub czy społeczność lokalna nie zostałyby pozbawione dostępu do obiektu niespełniającego standardów;

3) w zakresie rekomendacji S.1.3. „Opracowanie katalogu dobrych praktyk w finansowaniu sportu (w tym dla sponsorów, JST)”:

a) przedstawienie jednostkom samorządu terytorialnego rekomendacji w przedmiocie stypendiów sportowych i zbliżenia kryteriów niezbędnych do uzyskania stypendium w celu zapewnienia równego dostępu do finansowania bez względu na miejsce zamieszkania,

b) jednostki samorządu terytorialnego nie powinny mieć 100% udziałów w klubach sportowych (w gorszej sytuacji finansowej danego klubu podatnicy, czyli społeczność lokalna, płaci za zły zarząd klubem) – jednocześnie należy promować włączanie członków klubu/kibiców do systemu zarządzania klubem (np. na bazie obowiązującej w Niemczech zasady 50+1, zgodnie z którą środowiska związane z klubem muszą posiadać więcej niż 50% udziałów) lub bieżącego wspierania władz klubu w procesach decyzyjnych (np. w formie cyklicznych spotkań władz klubu z przedstawicielami kibiców),

c) promowanie możliwości uzyskiwania finansowania m.in. z Rządowego Programu Fundusz Młodzieżowy na lata 2022-2033 lub w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności,

d) promowanie dobrych praktyk m.in. w postaci działalności Centralnego Wojskowego Zespołu Sportowego w Polsce i zatrudnienia sportowców na poziomie reprezentacyjnym na umowach o pracę w Holandii,

e) zaangażowanie społeczności lokalnej jako kryterium ewaluacji działalności klubów i osiągniętych wyników;

4) w zakresie rekomendacji S.1.4. „Rozwój instrumentów fiskalnych wspierających finansowanie sportu”:

a) dofinansowanie młodych sportowców nie tylko w formie stypendiów, ale również i innych benefitów, np. w postaci zniżek w sklepach sportowych lub ulg

w komunikacji zbiorowej (konieczne opracowanie pod tym kątem kryteriów „sportowca”, np. długoterminowy kontrakt z klubem na okres minimum jeden rok, przy czym nie wszystkie dyscypliny praktykują takie rozwiązania, albo zakwalifikowanie do kadry narodowej lub osiągnięcie jakiejś master klasy w danej dyscyplinie sportu),

d) rozważenie niższej stawki VAT na sprzęt sportowy i suplementy diety dla sportowców;

5) w zakresie rekomendacji S.4.1. „Zapewnienie reprezentacji kobiet oraz zawodników w zarządzaniu organizacjami sportowymi”:

a) dobra praktyka w postaci tworzenia działów/komórek odpowiedzialnych za sprawy kobiece w danej dyscyplinie sportu w ramach polskich związków sportowych,

b) konieczność wypracowania modelu prawnego funkcjonowania władz polskich związków sportowych, który zagwarantuje realny wpływ czynnych zawodników na procesy decyzyjne, np. poprzez ustanowienie ustawowego wymogu, by co najmniej 20% członków zarządu polskiego związku sportowego stanowili osoby czynnie uprawiające dany sport i posiadający licencję na jego uprawianie (na wzór chociażby Stanów Zjednoczonych),

c) kobiety doświadczają dyskryminacji, zwłaszcza w sportach zdominowanych przez mężczyzn – potrzebna jest praca u podstaw, w tym zachęcanie kobiet do czynnego włączania się w prace polskich związków sportowych, ale nie poprzez wymóg ustawy, a promocję (np. w formie kampanii społecznej Ministerstwa Sportu i Turystyki we współpracy z polskimi związkami sportowymi z udziałem znanych zawodniczek, np. wspólnie z Polskim Związkiem Piłki Nożnej i reprezentantkami Polski w piłce nożnej kobiet)

6) w zakresie rekomendacji S.4.2. „Wdrożenie standardów ESG w funkcjonowaniu organizacji sportowych”:

a) tworzenie dokumentów strategicznych przez polskie związki sportowe (w szczególności ustanowienie w nich celu i misji danego związku) z wykorzystaniem standardów ESG;

7) w zakresie rekomendacji S.5.1. „Zwiększenie zakresu działania POLADA”:

a) podejmowanie działań przez Polską Agencję Antydopingową nie tylko w przypadkach dopingu farmakologicznego i stosowania metod zabronionych, lecz również w zakresie dopingu technologicznego i technicznego (sprzętowego), co wymagałoby dokonania zasadniczych zmian w postanowieniach Światowego Kodeksu Antydopingowego;

8) w zakresie rekomendacji S.5.2. „Wdrożenie kodeksu etyki w sporcie”:

a) opcjonalne rozważenie – jako alternatywa dla zaproponowanego w Ramach do Strategii Kodeksu Etyki Sportowej – opracowania wzoru kodeksu etyki sportowej do wdrożenia w każdym polskim związku sportowym z uwzględnieniem specyfiki danej dyscypliny sportu i poszanowaniem autonomii związkowej;

9) w zakresie rekomendacji S.5.3. „Przeciwdziałanie nieprawidłowościom finansowym i korupcji w sporcie”:

a) pilne przeprowadzanie kontroli finansowych klubów sportowych podejrzewanych o podejmowanie się złych praktyk, np. konieczności „dopłacania” przez rodziców do składki członkowskiej dziecka chcącego grać w pierwszym zespole klubu sportowego;

10) pozostałe propozycje do obszaru strategicznego „Wsparcie systemowe”:

a) stworzenie Rady Społecznej – organu pomocniczego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i turystyki będącego stałą platformą do konsultowania projektów aktów prawnych i ewaluacji obecnie funkcjonujących rządowych programów wsparcia polskiej kultury fizycznej, w którego skład wchodziłoby m.in. byli sportowcy, eksperci z zakresu sportu i innych dziedzin istotnych dla funkcjonowania sektora sportowego, a także przedstawiciele ogólnopolskich organizacji sportowych zrzeszających młodzież (np. Akademickiego Związku Sportowego) i organizacji młodzieżowych (np. Polskiej Rady Organizacji Młodzieżowych i przedstawiciela młodzieży wybranego przez Radę Dialogu z Młodym Pokoleniem), przy czym część składu mogłaby zostać obsadzona w ramach otwartego naboru kandydatów,

b) stworzenie katalogu dobrych praktyk w sporcie jako opracowania stanowiącego nie tylko zalecenia natury teoretycznej, lecz przede wszystkim zestaw narzędzi realnie wspierających całe środowisko sportowe,

c) zachęcanie do podejmowania działań sieciujących podmioty sportowe ze względu na podobne cechy, np. służby mundurowe.

§ 2.

Uchwałę przekazuje się Ministrowi Sportu i Turystyki.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Współprzewodniczący
Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem**

Piotr Stec

Hubert Jerzy Taładaj